

DECIZIA nr. 191 / 2016
privind solutionarea contestatiei formulata de SC x SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/17.11.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala cu adresa nr.x/16.11.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/17.11.2015, cu privire la contestatia SC x SRL , CUI x, cu sediul in Bucuresti, x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala Vamala sub nr. x/12.11.2015, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/12.10.2015, prin care care organele vamale au stabilit în sarcina contribuabilei obligatii de plată în sumă totală de x lei reprezentând:

- x lei – taxe vamale;
- x lei – taxe antidumping;
- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei – accesorii aferente.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC x SRL arata urmatoarele:

In ceea ce priveste nelegalitatea actului administrativ fiscal contestatara arata ca actul atacat a fost emis cu interpretarea gresita a dispozitiilor legale care a condus la aplicarea unui alt regim decat cel care trebuia aplicat in realitate.

Organele de control au apreciat ca marfurile care fac obiectul declaratiei vamale depuse la Biroul Vamal in perioada iulie 2013 au ca origine China si nu Malaezia si au considerat ca pentru operatiuni vamale efectuate datoreaza obligatii vamale in cuantum de x lei.

Aceasta interpretare este eronata fiind incalcate dispozitiile art.50 din Codul vamal al Romaniei.

Interpretarea a fost bazata pe o investigatie efectuata de Oficiul pentru Lupta Antifrauda al Comisiei Europene (OLAF) ceea ce contravine normelor de procedura prevazute de legislatia in materie si dispozitiilor legale care reglementeaza cadrul legal in aceasta materie, fara a se retine documentele prezentate de societate care atesta situatia de fapt reala.

Referitor la conditiile formale prevazute de lege, contestatara arata ca procesul verbal trebuie sa contina motivele de fapt si temeiul de drept in ceea ce priveste constatările si masurile dispuse invocand in sustinere prevederile art.63 din Ordinul ANAF nr.7521/2006 si ale art.65 alin.(2) din Codul de procedura fiscala.

Din analiza deciziei de regularizare si a procesului verbal de control se observa ca nu au la baza constatari proprii, ci sunt intemeiate numai pe baza documentelor emise de alte autoritati, respectiv stabilirea diferentelor de plata nu are la baza probe din care sa rezulte ca acestea sunt temeinice si legale.

Motivarea in fapt si in drept a actelor adminstrativ fiscale reprezinta o conditie de valabilitate a acestora si a carei neindeplinire conduce la nulitatea actului conform art.43 din Codul de procedura fiscala.

Potrivit anexei nr.6 a ordinului invocat, inspectorii au obligatia de a inscrie in continutul procesului verbal, mentiuni obligatorii privind: mentionarea constatarii, dispozitiile legale incalcate, consecintele vamale, fiscale, cu evaluarea exacta a acestora, or aceste

elemente minimale nu sunt cuprinse in documentele emise si nu pot constitui probe in prezenta cauza.

Referitor la fondul cauzei, contestatara precizeaza ca investigatia efectuata de OLAF nu este de natura sa modifice regimul vamal aplicabil produselor importate de SC x SRL. Investigatia incearca sa contureze ideea ca societatea din Malaezia a importat marfa din China si a exportat-o catre state membre, fapt care a condus la aprecierea ca aceste produse sunt de origine din China.

In vederea aplicarii drepturilor de import (taxe vamale, taxe antidumping, TVA) si oricaror alte sume datorate la importul marfurilor trebuie dovedita originea marfii introduse in Romania in raport de criteriile prevazute de art.50 si art.51 din Codul vamal, iar echipa de control nu demonstreaza cu probe concludente si pertinente ca produsele sunt de origine nepreferentiala China.

In speta, marfurile au originea in Malaezia, origine dovedita cu certificatul de origine care este semnat de o autoritate a statului din Malaezia in data de 24.06.2013, anterior realizarii importului de catre SC x SRL.

Situatia retinuta de organul vamal, preluata din actele de investigatie OLAF, potrivit careia marfurile ar fi importate din China si apoi expediate catre contestatara, nu se incadreaza in niciuna din situatiile expres prevazute la art.51 alin.(1) si alin.(2) din Codul vamal, doar simpla expediere de catre o tara nu poate genera originea nepreferentiala a marfii, fiind obligatoriu a se prezenta dovada ca marfa e produsa in statul respectiv, caz care nu s-a intamplat in cazul de fata.

Aspectul de fond consta in a determina daca sunt legale constatările organului vamal privind stabilirea originii marfurilor.

Dovada ce trebuia facuta de organul vamal era de a identifica, prin prezentarea de documente, a faptului ca produsele exportate catre contestatara au fost extrase de pe teritoriul statului China sau au fost produse in China, deci ca au originea nepreferentiala China, neavand relevanta originea tarii exportatoare.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei atacate si a procesului verbal de control.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/12.10.2015, emisă în baza procesului verbal de control nr. x/12.10.2015, organele vamale au stabilit în sarcina contestatarii drepturi vamale în sumă totală de x lei reprezentând taxe vamale, taxe antidumping, TVA si accesorii aferente, ca urmare a verificarii realitatii originii declarate si a incadrării tarifare pentru marfurile importate din Malaezia care au fost puse in libera circulatie in baza declaratiei vamale nr. MRN 1 nr.x/23.07.2013.

Controlul vamal ulterior s-a efectuat ca urmare a adreselor nr. x/2015 si nr.x/2015 a Directiei Supraveghere Accize si Operatiuni Vamale din cadrul Directiei Generale a Vamilor prin care au fost transmise urmatoarele informatii:

- raportul misiunii Oficiului European de Lupta Antifrauda (OLAF) nr.OF/xxx/B1 referitor la concluziile anchetelor intreprinse de OLAF in Malaezia si dovezile colectate privind originea produselor „tevi si tuburi fara sudura din otel inoxidabil” exportate in UE din Malaezia;

- raportul final OLAF nr.OF/xxxxx/B1 prin care s-au transmis recomandarile si baza legala in urma investigatiilor efectuate de OLAF in Malaezia privind originea produselor „tevi si tuburi fara sudura din otel inoxidabil” exportate in UE din Malaezia.

Urmare a anchetei in ceea ce priveste corectitudinea aplicarii regulilor aplicabile la eliberarea certificatului de origine, in baza caruia titularul a solicitat regimul tarifar preferential SPG (Sistemul Generalizat de Preferințe Tarifare) pentru marfurile inscrise in declaratia vamala MRN 1 nr.x/23.07.2013 s-a stabilit ca marfurile acoperite de certificatul de origine nr. x nr.x/24.06.2013 eliberat de autoritatile competente din Malaezia nu indeplinesc conditiile de origine prevazute, originea acestora fiind in China.

Stabilirii originii marfurilor in China a avut drept consecinta recalcularea drepturilor de import.

Ca temei legal organele vamale au invocat prevederile art.9 din Regulamentul nr.1073/1999 privind investigatiile efectuate de OLAF, art.12, art.45 din Regulamentul nr.515/1997 privind asistenta reciproca intre autoritatile administrative ale statelor membre si cooperarea intre acestea si Comisie in vederea asigurarii aplicarii corespunzatoare a legislatiei in domeniul vamal si agricol, art. 22-27 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, precum și art. 50 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare si Regulamentul nr. 1331/2011 al Consiliului .

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organelor vamale, motivatiile contribuabilei, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P.B. prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/12.10.2015 emisă în baza constatărilor din Procesului verbal de control nr.xxx/12.10.2015, face obiectul sesizării penale nr.xxxx/ 13.10.2015 înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Municipiului Bucuresti, pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii.

În fapt, prin procesul verbal de control nr. xxxx/12.10.2015 care a stat la baza emiterii deciziei pentru regularizarea situației nr. x/12.10.2015, organele vamale au constatat că SC x SRL a importat marfuri provenite de la partenerul extern – firma x din Malaezia, in baza declarației vamale nr. MRN x/23.07.2013, beneficiind de preferinte tarifare in baza certificatului de origine x nr.xx/24.06.2013.

Organul vamal a recalculat drepturile vamale aferente importului de marfuri in baza constatarilor Directiei Supraveghere Accize si Operatiuni Vamale din cadrul Directiei Generale a Vamilor privind stabilirea originii in China , fiind incidente in speta dispozitiile art.9 din Regulamentul nr.1073/1999 privind investigatiile efectuate de OLAF, art.12, art.45 din Regulamentul nr.515/1997 privind asistenta reciproca intre autoritatile administrative ale statelor membre si cooperarea intre acestea si Comisie in vederea asigurarii aplicarii corespunzatoare a legislatiei in domeniul vamal si agricol, art. 22-27 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, precum și art. 50 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare si Regulamentul nr. 1331/2011 al Consiliului art.20 alin.(1), art.12 din Regulamentul (CE) nr.515/1997 al Consiliului.

Astfel, organele vamale au recalculat datoria vamală corespunzătoare originii marfurilor in China, stabilind în sarcina societății obligatii suplimentare de plată în sumă totală de x lei lei, reprezentând taxe vamale în sumă de x lei, taxe antidumping in suma de x lei, TVA în sumă de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Cu privire la aspectele constatate prin procesul verbal de control nr. x/12.10.2015, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/12.10.2015, pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale faptei prevazute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu cele prevazute de Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Bucuresti au sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucuresti prin adresa nr.xxx/13.10.2015.

Prin contestația formulată, contribuabila susține că beneficiaza de preferinte tarifare in baza certificatului de origine din Malaezia.

În drept, potrivit prevederilor art. 214, alin.(1), lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Pentru stabilirea stării de fapt fiscale, autoritățile vamale au procedat la verificarea realității originii marfurilor în țara exportatoare Malaezia și au demonstrat că marfurile importate în România de către SC x SRL au originea în China conform evidențelor din țara exportatoare Malaezia, în această țară neefectuându-se niciun fel de prelucrare a marfurilor importate, încalcându-se prevederile art.50 din Codul vamal invocat de contestatar. Astfel, prezentarea certificatului de origine din Malaezia la importul marfurilor prevăzute la art.1 și art.2 din declarația vamală nr. xx/23.07.2013 a fost efectuată în scopul diminuării obligațiilor fiscale, motiv pentru care a fost înaintată sesizarea penală nr. x/13.10.2015 către Parchetul de pe lângă Tribunalul Municipiului București pentru sustragerea de la plată a obligațiilor față de bugetul statului în suma totală de x lei reprezentând taxe vamale, taxe antidumping și TVA și accesorii aferente.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/12.10.2015, emisă în baza procesului verbal de control nr.x/12.10.2015, contestate, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în urma controlului vamal ulterior efectuat în baza adreselor nr.x/2015 și x/2015 emise de Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale din cadrul Direcției Generale a Vămilor, inspectorii din cadrul DRV București-Serviciul de Supraveghere și Control Vamal au constatat că originea marfurilor importate este în China, iar societatea a beneficiat la importul marfurilor de preferințe tarifare în baza certificatului de origine din Malaezia diminuând obligațiile fiscale datorate bugetului de stat cu suma de x lei reprezentând taxe vamale, taxe antidumping, TVA și accesorii aferente și au întocmit împotriva SC x SRL plângere penală.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Afirmațiile societății, privind existența documentelor justificative pentru operațiunile desfășurate, nu sunt de natură să infirme constatările organelor fiscale privitoare la realitatea tranzacțiilor, întrucât numai organele de cercetare și urmărire penală, în cadrul competențelor de care dispun, pot stabili dacă operațiunile comerciale au fost derulate

conform documentelor prezentate de societate, respectiv dacă documentele justificative evidențiate în contabilitatea contestatarei reflectă realitatea operațiunilor.

Nu trebuie ignorate nici prevederile art.28, alin.(1) din Legea 135/2010 privind Codul de Procedura Penală potrivit căreia „*hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o*”.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că „*în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]*”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Direcția Regională Vama Iași București au sesizat organele de urmărire penală a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Municipiului București sesizarea penală nr.x.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda astfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu toate consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, DGRFPB prin Serviciul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214, alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia:“(3) **Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.**”

De asemenea, pct.10.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“**10.1.** Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, **se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de x lei** reprezentând taxe vamale, taxe antidumping, TVA și accesorii aferente, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214. alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 214, alin.(1), lit. a) și art.216 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.10.1. din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

Suspendarea soluționării contestației formulata de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-x/28.07.2014, emisă in baza procesului verbal de control nr. x/12.10.2015 de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti, pentru suma de x lei reprezentând:

- x lei – taxe vamale;
- x lei – taxe antidumping;
- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei – accesorii aferente.

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.